

Pavel Hladík - životopis

Pavel Hladík je holický rodák, který se zasadil o vytvoření Občanského fóra v Holicích. V letech 1990–1998 byl ředitelem holického kulturního domu a v letech 2006–2010 starostou města Holice. Je také velkým mecenášem kultury a sportu.

Pavel Hladík se narodil 5. března roku 1951 v Litvínově, ale kvůli nemoci jeho otce se musela jeho rodina několikrát stěhovat, poprvé v roce 1962 do Dašic, v tom samém roce ještě do Moravan, později do Pardubic k tetě, a nakonec do Holic, kde už pak zůstal po celý život. Základní školu vychodil v roce 1966 v Rovni, později studoval na střední všeobecně vzdělávací škole (dnešní gymnázium) v Holicích, a nakonec vystudoval brněnskou Masarykovu univerzitu, obor národopis (později dějepis-etnologie). Studium na vysoké škole se však nemohl věnovat ihned (vysokou školu dokončil v roce 1996, kdy už mu bylo přes 45 let), hlavně kvůli špatnému kádrovému posudku, který mu napsal jeho tehdejší ředitel, kde mimo jiné psal, že by mu prospěl „*kolektiv pracujících dělníků, kteří by ho přivedli na správnou cestu.*“ Dostal tedy na výběr mezi prací v Semtíně a pozicí dělníka v Podniku výpočetní techniky, z nichž si raději zvolil druhou možnost.

Okupace ruskými vojsky v roce 1968 v něm zanechala hlubokou vzpomínku, neboť tehdy odjel se svými spolužáky na chmelovou brigádu a o dění v Praze neměl nikdo z nich ani ponětí. O tehdejší situaci se dozvěděl z rádia, ale původně zprávě nevěřil – myslel si, že jde o nějakou rozhlasovou hru. Až později pochopil, co se děje, a byl tím patřičně zdrcen. Trvalo jen pár dní, než byla celá skupina poslána domů.

V roce 1971 nastoupil na základní vojenskou službu, nejdříve v Pardubicích na Hůrkách, později na Vyškově. Právě na Vyškově na čas nastoupil na vojenskou akademii, kterou však nedokončil, ale přesto pak mohl po zbytek služby zůstat v civilu. Po dokončení vojenské služby v roce 1973 dostal místo regenta pro mimoškolní vzdělávání a od roku 1973–1987 post vedoucího muzea.

Během svého mládí, a i později byl Pavel Hladík velmi politicky aktivní, podle jeho slov hlavně jako „radikál.“ Již v roce 1967 vystoupil z Československého svazu mládeže, protože nesouhlasil s režimem. Na májový průvod se šel podívat jako obyčejný občan. Během revolučního roku 1989 pomáhal organizovat stávku studentů a také školní pietu za Jana Palacha. Na základě toho později přemýšlel o ukončení politické aktivity, neboť v té době pracoval jako v Hradci Králové krajský metodik pro muzejnictví a kronikářství, ale nakonec si to rozmyslel. Někdy v té době začali v Holicích jedny z prvních manifestací, které organizovali mimo jiné Miloslav Kment, Zdeněk Strnad, Jan Zrzán a František Juračka, těch se však Pavel Hladík neúčastnil, neboť v té době studoval na univerzitě v Brně. Po příjezdu domů 21. listopadu byl však Miroslavem Kmentem pozván na shromáždění s několika dalšími stejně smýšlejícími lidmi, a tak vzniklo v Holicích Občanské fórum. Na této schůzce byli mimo výše zmiňovaných i Karel Rosenberger, MVDr. Josef Pytela, Václav

Holický, Ing. Miloš Stružka, Ivana Valentová, MUDr. Vlastimil a Olga Zachariášovi, Jitka Juračková, Lída Voříšková, Ing. Jaroslav Presl, Ing. František Ambrož a Svatopluk Hendrych.

Politické zájmy ho však neopustily. Po Sametové revoluci ještě chvíli pracoval v Hradci Králové a od roku 1990 působil jako ředitel holického kulturního domu. V roce 1998 se stal místostarostou a po roce 2006 dokonce starostou města Holice. Po skončení funkčního období v roce 2010 začal pracovat jako archivář města Holice.

Důležitou součástí Hladíkova života zaujímal hlavně ochotnické herectví. Jeho herecká kariéra začala v roce 1957, když mu bylo šest let, a v mateřské škole v Litvínově hrál starého krále v pohádce Sůl nad zlato. Na toto představení vzpomíná velmi rád, neboť se mu díky známosti podařilo na představení získat korunu až z mosteckého divadla. Později, až v roce 1968 během studia na gymnáziu, založil spolu se svým přítelem Zdeňkem Kaskou Studio Kachle (název původně vznikl jako složení příjmení obou zakladatelů – Kaska a Hladík, později však bylo upraveno na Kachle). V dramatickém umění pokračoval během základní vojenské služby (kterou nastoupil kolem roku 1972), kde se věnoval hlavně recitacím básní. V recitování byl jeho soubor natolik úspěšný, že se dostali i na vojenskou přehlídku do Zbiroha, kde probíhala recitační soutěž, ale kvůli tomu, že recitované texty (například od básníků jako byli Jaroslav Seifert nebo Jiří Suchý) neodpovídali preferenci tehdejšího režimu, se v soutěži nijak neumístili. Po skončení vojenské služby se soubor rozpadl a už víc nikde neúčinkoval. Pavel Hladík však ve své herecké kariéře pokračoval a pod názvem Divadelní studio Imprese hrál až do roku 1991. V roce 1998 se do Holic přemístila Národní přehlídka jednoaktovek, která je dnes brána skoro jako tradice Holicka. Herectví se věnoval až do roku 2016, kdy byl kvůli své špatné paměti nucen skončit. V tom samém roce však byl oceněn Zlatým odznakem J. K. Tyla za celoživotní významnou činnost v amatérském divadle. Pavel Hladík se však v divadelním směru nevěnoval pouze herectví, ale napsal také několik (podle jeho slov celkem úspěšných) divadelních her pro svůj soubor.

Pavel Hladík byl za mlada také velmi úspěšným sportovcem – v roce 1967 se stal závodníkem pardubického atletického klubu Dynamo. Díky svým výborným výkonům byl hned dvakrát oceněn titulem krajského přeborníka a o rok později, v roce 1968, získal titul mistra republiky. Od svých osmnácti let také dělal rozhodčího, byl ve výboru Dynama Pardubice a od roku 1980 předsedou holického atletického oddílu Jiskra, pod jehož záštitou organizoval nejrůznější sportovní soutěže pro mládež. Blízký vztah měl i k jiným sportům, jako například fotbal (od roku 1984 do roku 2015 zastával pozici hlasatele na holických fotbalových zápasech) či motokrosu (kde působil v ředitelství mistrovství světa). Dokonce byl i členem Českého olympijského výboru na pozici zástupce České olympijské akademie, kvůli změně stanov však

o místo přišel. V České olympijské akademii však dodnes zastává post předsedy pro komise pro historii a dokumentaristiku.

Dnes už se Pavel Hladík věnuje kultuře spíše pasivně – je vášnivým fanouškem sportu i divadla, přestože v současnosti nemůže kvůli svému zdravotnímu stavu hrát. Mezi jeho velké zájmy patří i historie, archivářství a kronikářství, a doma má i malou sbírku obrazů holických autorů.